

நபிகளார் வரலாற்றிலிருந்து

تابع موافق وعبر من سيرته

முக்கிய நிகழ்வுகளும்,

புழப்பினைகளும் (தொடர்ச்சி)

நபிகளாரின் பொறுமை - நபிகள் நாயகத்தின் பொறுமையைப் பற்றி கூறுவது என்றால் அவர்களின் முழு வாழ்வும் பொறுமையும் மற்றவர்களையும் மிகும் அளவிலான நிலை குலையாமையும் அறவழிப் போராட்டமும் தான் நிறைந்துள்ளது. திருக்குர் ஆனின் மிகும் வசனம் அவர்களுக்கு அருளப்பட்டதிலிருந்து அவர்களது வாழ்வும் கடைசி நிமிடம் வரை நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் நிலைகுலையாமல் பொறுமையுடன் தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.தாங்கள் மேற்கொண்ட இந்தப் பாதையில் சந்திக்க நேரும் இயல்பான சூழ்நிலைகளை, துன்பத்துயரங்களை முதன் முதலாக தாம் இறைத்தூதராக அனுப்பப்பட்ட அந்த நிமிடத்திலிருந்தே அறிந்து கொண்டார்கள். இன்னும் சொல்வதானால் முதன் முறையாக அவர்கள் வானவரை சந்தித்த பிறகு அவர்களை அவர்களின் அன்பு மனைவி கஃதீரா(ரலி) வரகா பின் நவஃபல் என்பாரிடம் அழைத்துச் சென்றபோதே புரிந்துகொண்டார்கள். அப்போது வரகா நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களிடம் 'உம்முடைய மக்கள் உம்மை இவ்வூரை விட்டும் வெளியேற்றும்போது நான் உயிருடன் இருக்க வேண்டுமே!' என்று கூறினார். அதற்கு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் இவ்வூரை விட்டும் என்னை வெளியேற்றுவார்களா?' என்று வியப்புடன் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'ஆம்! ஏனெனில் உமக்கு முன் நீர் கொண்டு வந்த செய்தியைப் போன்றதைக் கொண்டு வந்த வரும் எதிர்க்கப்பட்டால் இல்லை' என்றார். ஆக நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே துன்பங்களையும், சிரமங்களையும், எதிர்ப்புகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் தாங்கிக்கொள்வதற்கு தம்மை தயார்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

இதோ! நபிகள் நாயகத்தின் பொறுமை பளிச்சிட்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளில் சில: நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் மக்காவில் இல்லாததின் பக்கம் மக்களை அழைத்துக் கொண்டிருந்தபோது தொடர்ந்து கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் ஆளானார்கள். மேலும் மக்களிடமிருந்து ஏன், அவர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்தும் அவர்களது உறவினர்களிடமிருந்தும் உடல் ரீதியிலான துன்பங்களும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டன. இதன் மூலம் தம்முடைய இறைவனின் தூதர் செய்தியை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதை விட்டும் நபியவர்களைத் தடுப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். அவற்றில் ஒன்று ஸஹீஹூல் புகாரியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.அதாவது நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் இணைப்பைப்போர் நடந்து கொண்ட மிக மோசமான நடவடிக்கை எது? என்று அப்துல்லாஹ் இப்போது அன்றிருந்தும் ஆல் (ரலி) அவர்களிடம் உரவா இப்போது கபைர் என்பார் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் கூறியதாவது: ஒரு முறை கஅபாவின் அறையில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் தொழுது கொண்டிருந்தபோது அவர்களின் கழுத்தில் உக்பா இப்போது அபீமுயீத் என்பவன் ஒரு துண்டுத் துணியைப் போட்டு கடுமையாக இறுக்கினான். உடனே அபுக்கர்(ரலி)அவர்கள் அங்கு வந்து அவனது தோளைப் பிடித்து தள்ளி நபியவர்களை அவனிடமிருந்து காப்பாற்றினார்கள். மேலும் 'என்னுடைய இறைவன் அல்லாஹ் தான் என்று கூறியதற்காக ஒரு மனிதரை கொல்லும் போகிறீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். (பார்க்க: புகாரி 3678)

மற்றொரு நாள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் கஅபா ஆலயத்தில் தொழுது கொண்டிருந்தபோது அபுஜஹ்லும் அவனுடைய ஆட்களும் அங்கு அமர்ந்து இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் மற்றவனிடம் 'இன்ன குடும்பத்தாரின் ஓட்டக் குடலைக் கொண்டு வந்து முறும்மது ஸாஜிவது செய்யும்போது அவரது முதுகில் போடுவதற்கு உங்களில் யார் தயார்?' என்று கேட்டான். அப்போது அக்கூட்டத்தில் இழிவுக்குரிய ஒருவன் ஓட்டக் குடலைக் கொண்டு வந்து நபியவர்கள் ஸாஜிவது செய்வதை எதிர்பார்த்திருந்து, அவர்கள் ஸாஜிவது செய்தபோது அவர்களின் முதுகில் இரு தோள் பூஜங்களுக்கிடையில் போட்டான். இதைப் பார்த்து ஒருவர் மீது ஒருவர் விழுந்து சிரிக்கலானார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) தமது தலையை உயர்த்தி முடியாமல் ஸஜ்தாவிலேயே இருந்தார்கள். இறுதியில் அவர்களின் மகன் ஃபாத்திமா(ரலி) வந்து அவர்களின் முதுகில் போடப்பட்டிருந்த அந்த அகத்தத்தை எடுத்து விசி எறிந்தார்கள். (பார்க்க: புகாரி-240). இதை விடக் கொடுமையானது என்னவெனில் மக்கள் அவர்களது பிரச்சாரத்தை நிராகரித்து, பொய்ப்படுத்தி, இவர் குறிகாரர், கவிஞர், ஸைத்தியக்காரன், சூனியக்காரன், இவர் கொண்டு வந்த உணவுகளைக் கட்டுக்கதைகளை தவிர வேறில்லை என்றெல்லாம் அவர்களைப் பற்றி இட்டுக்கட்டி கூறும்போது ஏற்பட்ட மனரீதியான துன்பம்தான். இறைவன் (இவர் கூறுவது உன்னிடமிருந்து வந்த உண்மையை இருந்தால் எங்கள் மீது வானிலிருந்து கல்மழையைப் பொழியச் செய்யலாகா! அல்லது துன்புறுத்தும் வேதனையைத் தருவாயாக!' என்று அபுஜஹ்லில் பரிசாசமாகக் கூறியது இந்த வகையைச் சார்ந்ததாகும்.

இல்லாததின் பக்கம் அழைப்பதற்காக மக்கள் ஒன்று கூடும் இடங்களுக்கும் அவர்களின் வியாபாரத்தலங்களுக்கும் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் செல்லும் போது அவர்களின் பெரிய தந்தை அபுலஹ்பு பின்தொடர்ந்து சென்று இவர் பொய்யார் இவரை யாரும் நம்ப வேண்டாம் என்று கூறி மக்களைத் தடுப்பான். அவனது மனைவி உம்மு ஜஹீல் என்பவரும் விரகூக்கட்டை களையும் முட்களையும் சேகரித்து நபிகள் நாயகம் செல்லும் பாதையில் போட்டு துன்பம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் தமது தோழர்களுடன் அபூதாலிப் பின்அப்துல்காசிம் மூன்று வருடங்களாக சமூகப் புறக்கணிப்பு செய்யப்பட்டிருந்தபோது துன்பம் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. எந்த அளவுக்கு எளிதில் கடுமையான பசிபின் காரணமாக அவர்கள் இவை தழைகளைச் சாப்பிட்டு வந்தனர். நபியவர்களுக்கு ஆறுதலாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்து வந்த அவர்களது மனைவி கஃதீராவை அவர்கள் இழந்தபோது அவர்களுக்கு கவலைகள் அதிகமாயின. அதன் பிறகு அவர்களைப் பாராமிரித்தும் எதிரிகளின் தொல்லைகளிலிருந்து பாதுகாத்தும் வந்த அவர்களது பெரிய தந்தையும் திடீரென மரணித்தார். இறைநிராகரிப்பிலேயே அவர் மரணித்தது அவர்களின் கவலையை இருமடங்காக்கியது. அதன் பிறகு அவர்களைக் கொல்வதற்கான பல்வேறு முயற்சிகளுக்குப் பிறகு தமது ஊரை விட்டு மதினாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள்.

மதினாவில் நபிகள் நாயகத்தினுடைய பொறுமை மற்றும் தியாகத்தின் புதிய அத்தியாயம் தொடங்கியது. குடும் உழைப்பும் சிரமமும் கொண்ட வாழ்க்கை அங்கு ஆரம்பமானது. எந்த அளவுக்கு எளிதில் பசியும் வறுமையும் அவர்களை வாட்டின. தமது வயிற்றில் கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். இதை நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களே இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் பாதையில் நான் அச்சுறுத்தப்பட்டேன் என்னைப் போல் யாரும் அச்சுறுத்தப்படவில்லை. அல்லாஹ்வின் வழியில் நான் துன்புறுத்தப்பட்டேன் என்னைப் போல் யாரும் துன்புறுத்தப்படவில்லை. பிலாலுடைய கக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் (சிறிது) அளவு ஆகாரத்தைத் தவிர எனக்கும் அவருக்கும் ஒரு ஜீவன் தின்னத் தக்க ஆகாரம்கூட இல்லாமல் முப்பது இரவுகளும் பகல்களும் கடந்திருக்கின்றன.' (பார்க்க: திரமிதி-2476, இப்னுமாஜா-151). நபியவர்களின் கண்ணியத்திற்கும் களங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நயவஞ்சகர்கள் மற்றும் கிராமவாசிகளில் சில அறிவீனர்களால் அவர்களுக்கு துன்பம் ஏற்பட்டது. இப்போது மஸ்லூத்(ரலி) அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு முறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் போரில் கிடைத்த பொருட்களைப் பங்கிட்டார்கள். அப்போது அன்னாரிகளில் ஒருவர், 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இதில் மறுமும் மதுக்கு அல்லாஹ்வுக்காக என தூய எண்ணம் இல்லை' என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட இப்போது மஸ்லூத்(ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகத்திடம் வந்து இதைத் தெரிவித்தார்கள். உடனே (கோபத்தால்) நபிகள் நாயகத்தின் முகம் மாறியது. மூலாவுக்கு அல்லாஹ் அருள்புரிவானாக! அவர்கள் இதை விட அதிகமாக துன்புறுத்தப்பட்டும் பொறுமையாக இருந்தார்கள்' என்று கூறினார்கள். (பார்க்க: புகாரி-4336, முஸ்லிம்-1062, அஹ்மத்-3426)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பொறுமையை மேற்கொண்ட கால கட்டங்களில் அவர்களுடைய பின்னாளில் அண்மக்களும் பெண்மக்களும் மரணமடைந்த நாட்களும் அடங்கும். நபிகள் நாயகத்துக்கு ஏழு பிள்ளைகள் இருந்தனர். ஒருவர் பின் ஒருவராக தொடர்ந்து அவர்கள் மரணமடைந்தனர். இறுதியாக அவர்களில் ஃபாத்திமாவைத் தவிர வேறு யாரும் எஞ்சியிருக்க வில்லை. அதற்காக நபியவர்கள் ஓடிநடக்க வேண்டிய மாராக அழகியமுறையில் பொறுமையை மேற்கொண்டார்கள். அவர்களது மகன் இப்ராஹீம் மரணமடைந்தபோது, 'கண்கள் கண்ணீரைச் சிந்துகின்றன உள்ளமோ துக்கப்படுகிறது நம் இறைவனைத் திருப்பிப்படுத்துகின்ற சொல்லைத் தவிர வேறு எதனையும் நாம் கூறமாட்டோம். இப்ராஹீம்! உன் பிரிவால் தின்னாமாக நாங்கள் கவலையடைந்து உள்ளோம்.' என்று அவர்கள் கூறியதை நபிமொழிகளிலே காண்கிறோம். (பார்க்க: புகாரி-1303). மேலும் அல்லாஹ்விற்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கும் விஷயத்திலும் நபி(ஸல்)அவர்கள் பொறுமையை மேற்கொண்டு வந்தார்கள். இரவில் கால்கள் வீங்கும் அளவிற்கு நீண்ட நேரம் தொடர்வார்கள், அதிகமாக நோன்பு நோற்பார்கள், அதிகமாக திக்கு செய்தார்கள் அதேபோல் பிற வழிபாடுகளிலும் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வார்கள் இதனைப்பற்றி நபியவர்களிடத்தில் கேட்கப்பட்ட போது அதற்கு நபியவர்கள் 'நான் நன்றியுள்ள அடியானாக இருக்க வேண்டாமா?' என்று பதிலுரைத்தார்கள்.